

Uur 22 - van 14 uur tot 15 uur -
Het tweede Uur van de Doodsstrijd van Jezus op het Kruis.
Het Vijfde, Zesde en Zevende Woord van Jezus - De Dood van Jezus

Vijfde Woord – “Ik heb dorst!”

Het vuur van de Liefde die in uw Hart brandt, zet u volledig in vlammen en droogt u uit. U kan dit vuur niet tegenhouden en hierdoor geeft de dorst u een zeer hevige pijn, wellicht ook door het hevige bloedverlies.

Maar de geestelijke dorst naar de redding van onze zielen berokkent u de hevigste pijn.

U wil ons eigenlijk drinken zoals water, om ons in U in veiligheid te brengen. Daarom verzamelt U uw verzwakte krachten en U roept uit: **Ik heb dorst!**

Deze uitroep herhaalt U bij elke ziel: **“Ik heb dorst naar jouw wil, naar jouw neigingen, naar jouw verlangens, naar jouw liefde. Een meer verfrissend en verkwikkend water dan jouw ziel, kan je Mij niet geven.**

*Laat Mij in deze gloed niet verbranden. Ik heb een brandende dorst. Ik voel niet alleen mijn tong en mijn keel branden, zodat ik zeer moeilijk een duidelijk woord kan spreken. Ik voel ook hoe mijn hart en ingewanden verschroeien. **Heb medelijden met mijn Dorst!***

En bijna gek van dorst geeft u zichzelf over aan de Wil van de Vader. ...

Zesde Woord : „Het is volbracht!”

...

Het vuur dat U heeft verschroeid maakt plaats voor een koud zweet dat Uw voorhoofd helemaal nat maakt. De spieren en zenuwen trekken zich nog meer samen door pijnen en door de doorboorde handen en voeten.

De wonden in Uw handen en voeten scheuren nog verder open. Ik kijk naar U, mijn Jezus, en ik zie uit Uw ogen de laatste tranen, de voorbode van de naderende dood. Met veel moeite laat u deze woorden horen: **“Het is volbracht!”**

Mijn Jezus, u bent volledig uitgeput.. Er blijft U niets meer over. De Liefde heeft haar hoogtepunt bereikt.

Zevende Woord: “Vader, in uw Handen beveel Ik mijn Geest.”

..Ik zie dat U uw stervende Ogen nog eens opent . U kijkt rondom het Kruis alsof U aan allen een laatste vaarwel wil zeggen. U kijkt naar uw Mama. Haar lijden is zo hevig dat zij onbeweeglijk en verstomd, samen met U lijkt te sterven.

U zegt tot haar: **“Vaarwel Mama, Ik ga weg. Maar Ik bewaar u in mijn Hart. Draag zorg voor mijn en uw kinderen.”**

U kijkt naar de wenende Maria Magdalena en naar de getrouwe Johannes.

En met uw blik zegt U: "**Vaarwel**".

Met Liefde kijkt zelfs naar Uw vijanden en uw blikken zeggen hen:

"Vaarwel! Ik vergeef jullie, Ik geef jullie de vredeskus."

Niets ontsnapt er aan Uw blik. U neemt van allen afscheid en vergeeft iedereen.

U verzamelt opnieuw uw krachten en roept met luide, krachtige stem:

"Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest!"

U buigt het hoofd en sterft.

De Dood van Jezus.

Lieve Jezus, bij deze kreet is de ganse natuur geschokt. En zij beweent uw Dood, de Dood van haar Schepper...

Enkele van uw vijanden vallen op hun kniën, slaan zich op de borst en zeggen:

"Waarlijk, deze was de Zoon van God".

Uw Moeder staat er als versteend en als een stervende bij.

Zij doorstaat pijnen die erger zijn dan de dood.

Mijn gestorven Redder! Met deze laatste uitroep legt U ons allen in de Handen van de Vader, opdat Hij ons niet zou afwijzen.

Daarom roept U niet enkel met de stem van uw borst, maar ook met de stem van uw Lijden en van uw Bloed, zo sterk en krachtig uit:

"Vader, in uw Handen beveel Ik mijn Geest (en met Hem ook alle zielen) !"